

“Δεν έχω εμπιστοσύνη στον ιερέα...”*

[Ορθοδοξία κ](#)

Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Πειραιώς κ.

Καλλινίκου

«Έν όλη ψυχή σου ευλαβού τον Κύριον και τους ιερείς αυτού θαύμαζε». (Σοφ. Σειρ. 7, 29) Εντάξει!

Το ξέρω και το δέχομαι ότι πρέπει να εξομολογηθώ στον Ίερέα. Άλλά σε ποιόν Ίερέα;

Έγώ δεν έχω εμπιστοσύνη σε κανέναν. Γνωρίζω τον τάδε Ίερέα, που δεν τον θεωρώ άξιο να του πώ τα μυστικά της καρδιάς μου. Άν τα φανερώσει, τι γίνομαι τότε εγώ;...

Συνηθισμένη και αληθοφανής και η αντίρρηση αυτή. Βγαίνει από πολλά στόματα και μάλιστα πρόχειρα και αβασάνιστα.

Στην πρώτη παρότρυνση κάποιου ευσεβούς για την ανάγκη της Έξομολογήσεως, αμέσως προβάλλεται η δικαιολογία αυτή, που αφήνει κατ' αρχήν να φανεί η διάθεση που δήθεν έχουμε για Έξομολόγηση, αλλά που δεν μας το επιτρέπει τάχα η ασυνειδησία κι η αναξιότητα των Ίερέων.

Δεν αρνούμαι ότι υπάρχουν και Ίερείς όχι άξιοι εμπιστοσύνης.

Είναι εκείνοι που, με ελαφρά καρδιά, χωρίς σοβαρή σκέψη, χωρίς θεϊκό ζήλο, περιβλήθηκαν το τιμημένο ράσο. Και «ηγούμενοι εμπορίαν την ευσέβειαν», βλάπτουν με την ελαφρότητα και απερισκεψία τους και την Έκκλησία και τα Μυστήριά της. [\(περισσότερα...\)](#)